

В українських умовах токенизація активів перебуває на стадії формування, однак уже окреслюються напрями її потенційного застосування [2]. Зокрема, перспективним є використання токенизації у сфері нерухомості, аграрного сектору, державних боргових інструментів та корпоративних цінних паперів. Важливим аспектом є також можливість залучення інвестицій у відновлення інфраструктури та розвиток енергетичних проєктів, що набуває особливої актуальності в умовах економічної трансформації. Подальший розвиток токенизації в Україні значною мірою залежить від формування ефективної інституційної бази, гармонізації законодавства з міжнародними стандартами та створення сприятливого інвестиційного середовища. Водночас інтеграція цифрових фінансових інструментів у національну економіку потребує поєднання технологічних рішень із механізмами ризик-менеджменту та фінансового контролю.

Отже, токенизація активів формує нову модель функціонування фінансового ринку, у якій поєднуються інноваційні технології та економічні інструменти управління капіталом. Її впровадження відкриває можливості для підвищення ефективності інвестиційних процесів, розширення доступу до фінансових ресурсів та інтеграції національного ринку у глобальний цифровий простір. Водночас реалізація цього потенціалу потребує комплексного підходу, що враховує як технологічні переваги, так і пов'язані з ними ризики.

Література

1. Клімович С.В. Переваги та недоліки токенизації підприємств. Науковий вісник Ужгородського національного університету. 2024. Вип. 52. С. 97-102.
2. Каплін С. М., Круш В. В., Сіньковський М. І. Розвиток токенизованих активів як альтернативи традиційним фінансовим інструментам. Наукові записки Львівського університету бізнесу та права. 2025. Вип. 45. С. 471-480.

УДК 330.675

Гвоздинська А.О, здобувач освіти
Маргасова В.Г., науковий керівник, д.е.н., професор
Київський національний університет
технологій та дизайну

РОЗВИТОК ТА РИЗИКИ ФІНАНСОВО-КРЕДИТНОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ В УМОВАХ ЗМІЦНЕННЯ ФІНАНСОВОЇ БЕЗПЕКИ

Фінансово-кредитна система є системоутворюючим елементом економіки держави, оскільки забезпечує ефективний рух фінансових ресурсів між економічними суб'єктами та формує основу фінансової безпеки.

У сучасних умовах значущість фінансово-кредитної системи істотно зростає під впливом глобалізаційних трансформацій, підвищення фінансових

ризиків та потреби у зміцненні фінансової безпеки. Для України ці виклики мають особливу вагу, оскільки функціонування фінансового сектору відбувається в умовах воєнної турбулентності, макроекономічної нестабільності та євроінтеграційних процесів [5].

Фінансова стабільність є ключовою умовою ефективного та безперервного функціонування фінансової системи. Вона проявляється у здатності фінансових інститутів належно виконувати свої функції, забезпечувати стабільність фінансових процесів і зберігати стійкість навіть в умовах економічних потрясінь [1]. Вирішальну роль у забезпеченні цих процесів відіграє банківська система, яка функціонує як основний фінансовий посередник між власниками капіталу та позичальниками.

Фінансово-кредитна система України на сучасному етапі розвивається під впливом комплексу внутрішніх і зовнішніх чинників. До ключових із них належать макроекономічна нестабільність, валютні коливання, інфляційні процеси та наслідки військових дій. Водночас, незважаючи на складність середовища, банківський сектор демонструє відносну стійкість. Згідно з даними Національного банку України, більшість банків зберігають достатній рівень ліквідності та капіталізації, що забезпечує підтримання функціонування фінансового сектору навіть в умовах кризових явищ [2, с. 11].

Водночас функціонування фінансово-кредитної системи супроводжується низкою суттєвих проблем і викликів. Зокрема, одним із ключових є високий рівень кредитних ризиків, що зумовлений нестабільним фінансовим станом значної частини суб'єктів господарювання та домогосподарств і ускладнює своєчасне повернення кредитних ресурсів.

Вагомими залишаються також валютні ризики та залежність фінансової системи від зовнішніх економічних чинників. Коливання валютного курсу негативно впливають на стабільність фінансового сектору, динаміку інфляції та фінансовий стан населення. Додатковим фактором ризику виступає зростання державного боргу, а також збільшення бюджетних витрат, пов'язаних із забезпеченням обороноздатності держави [5].

В умовах сучасних трансформацій та викликів особливої ваги набуває забезпечення фінансової безпеки держави. Вона визначається як такий стан фінансової системи, за якого забезпечується її ефективне функціонування, здатність протидіяти внутрішнім і зовнішнім загрозам та підтримувати стабільний економічний розвиток [3, с. 88].

Водночас актуальним залишається питання розвитку небанківського фінансового сектору. Наразі у структурі фінансового ринку України домінуюче становище займають банки, тоді як страхові компанії, інвестиційні фонди, кредитні спілки та інші фінансові інститути розвинені недостатньо. Це обмежує можливості диверсифікації фінансових послуг і стримує повноцінний розвиток фінансового ринку.

Вагомим чинником розвитку фінансового сектору є інтеграція України до європейського фінансового простору. У межах реалізації відповідної

стратегії здійснюється гармонізація національного законодавства з європейськими нормами, вдосконалюється система регулювання фінансових ринків та підвищується прозорість діяльності фінансових установ [4, с. 25]. Це, у свою чергу, сприяє зростанню довіри інвесторів і розширює можливості залучення інвестицій в економіку країни.

Отже, розвиток фінансово-кредитної системи України в сучасних умовах вимагає комплексного підходу, що передбачає зміцнення стійкості фінансових інститутів, удосконалення державного регулювання, розвиток небанківського сектору та активне впровадження інноваційних фінансових технологій.

Література

1. Національний банк України. Фінансова стабільність. URL: <https://bank.gov.ua> (дата звернення: 23.03.2026).
2. Національний банк України. Звіт про фінансову стабільність. Київ: НБУ, 2025.
3. Сидорович О. Чинники фінансової стабільності банківської системи України як індикатор економічної безпеки держави. Фінансовий простір. 2024. № 2. С. 85–92.
4. Міністерство фінансів України. Стратегія розвитку фінансового сектору України. Київ, 2021.
5. Про банки і банківську діяльність: Закон України від 07.12.2000 № 2121-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua> (дата звернення: 23.03.2026).

УДК 339.13

Чуревич Р. І., здобувач освіти
Дуда Г.Б., науковий керівник, к.е.н.,
Івано-Франківський національний
технічний університет нафти і газу

ОЦІНКА РІВНЯ ЗАХИСТУ ПЛАТІЖНИХ СИСТЕМ В ІНТЕРНЕТІ ТА ЇХ ВІДПОВІДНОСТІ МІЖНАРОДНИМ СТАНДАРТАМ БЕЗПЕКИ В УКРАЇНІ

Стрімкий розвиток електронної комерції та цифрових фінансових сервісів в Україні зумовив значне зростання обсягів безготівкових платежів в Інтернеті. Онлайн-оплата товарів і послуг стала звичним елементом повсякденного життя українців, особливо в умовах воєнного стану, коли дистанційні сервіси часто є єдиною безпечною альтернативою традиційним формам розрахунків. Водночас зростання популярності платіжних систем супроводжується підвищенням ризиків кіберзагроз, шахрайства та витоку конфіденційної інформації [2].

Безпека платіжних систем є ключовим фактором довіри споживачів до онлайн-торгівлі. Користувачі очікують не лише зручності та швидкості платежів, а й гарантованого захисту персональних і фінансових даних. У